

När är folket ”redo” för frihet?

Johann Most

1884

”Inte än, inte på långa vägar!” är vad världens svartgardister har svarat sedan urminnes tider. Idag är det inte så mycket bättre ställt i det här avseendet, eftersom vi har folk som instämmer med denna uppfattning som annars uppför sig som om de arbetade för största möjliga mänskliga lycka.

Det är lätt att förstå att en eller annan kronprins deklarerar att folket inte är ”redo” för frihet; trots allt, om han skulle säga motsatsen skulle han visa precis hur överflödigt han är och signera sin egen dödsattest.

På samma sätt, om han inte skulle förneka sitt eget existensberättigande, kan ingen aristokrat, byråkrat, advokat eller någon av regeringens eller ”lagens” mandariner medge att folket kan vara ”redo”. Visst, vi vet från ordspråket att världen styrs med ofattbart lite klokhet; men hur korkade dessa statens lättingar än är, har de fortfarande förstånd nog att begripa att ett folk lämpat för frihet snart kommer att sluta finna sig i sitt slaveri.

Alla de kyrkliga och litterära predikarna som finns är verkligen helt beroende av att vara folkets vakter, och därför gör de sitt yttersta för att försöka förvirra den mänskliga hjärnan med sitt dillande om Bibeln och Talmud, med deras tidningars bluffmakeri och teatraliska avskräde, med deras ordklyveri och skräpromaner, med deras historieförfalskning och filosofiska smörja – kort sagt, med hundratals olika sorters skulor – kommer de alltid att haspla ur sig någonting om folkets ”omogenhet”.

De uppblåsta och rundkindade källborgare som, trots att man kan läsa dumheten i deras ansikten, i sina positioner som exploaterande parasiter och statsbeskyddade rånare, känner sig lika lyckliga över ofriheten som grisar i en dyngpöl, gnuggar naturligtvis muntert sina händer och nickar medkännande sitt godkännande när deras organ utbasunerar från sina predikstolar, korpulpeter, katedrar och podier, för att söka bevisa för folket att det inte är redo för frihet och att det därför måste utplundras och skövlas in på bara skinnet.

Den vanlige mannen på gatan har något av en apa eller papegoja över sig. Detta förklarar varför det är så att hundratusentals knallar runt och skär av sina egna halsar genom att kvacka för andra vad dessa sluga hjärntvättare har proklamerat. Vi är för korkade för frihet – se så korkade, korkade, korkade vi är!

Detta är helt begripligt. Vad som dock inte är begripligt är att folk som utger sig för att vara förkämpar för proletariatet också utkolporterar denna uråldriga gamla legend om att folket inte är redo och det därav för tillfället omöjliga i att låta det ta sin frihet i besittning.

Är detta bara okunnighet eller medvetet brott?

Låt dessa människor tala för sig själva; de visar klart och tydligt nog i både sina tal och skrifter att:

1. Konsekvenserna av det moderna samhället kommer att leda till dess förintande.
2. En av de mest fruktansvärda konsekvenserna av systemet vi har idag är den gradvis ökande försämringen för stora delar av befolkningen, deras fysiska förslappning och andliga demoralisering.
3. Dagens tillstånd av slaveri måste ersättas av ett tillstånd av frihet.

Med andra ord är det de säger detta: i det första fallet är det samhälle vi har nu oundvikligen på väg mot kollaps; i det andra fallet blir folket mer och mer eländiga (dvs mindre och mindre ”redo” för frihet) ju längre den nuvarande situationen existerar.

När därför sådana filosofer, trots sådana uttalanden, med sådana rörande toner hävdar att folket ännu inte är ”moget” för frihet, kan de inte annat än medge, i överensstämmelse med deras egen doktrin, att detta att vara ”redo” kommer att vara ännu mindre längre fram.

Är det så att dessa människor är oförmögna att följa sin egen tankebana från fastställt faktum till den resulterande slutsatsen? Om så vore fallet skulle de verkligen vara träskallar och, minst sagt, inte tillräckligt ”mogna” att framställa sig som folkets lärare. Eller är deras haltande logik helt klar för dem, och valser de medvetet runt för att prostituera folket? Om detta vore fallet så skulle de vara kriminella svartgardister.

Vänta! – ropar någon till dessa människors försvar – vi har hittat ett sätt att motverka kapitalismens degenererande effekter och göra folket redo för frihet trots allt. Vi upplyser. Allt gott och väl! Men vem har sagt åt er att den hastighet som saker och ting utvecklas med kommer att ge er nog tid att genomföra er så kallade upplysning på ett systematiskt sätt? Ni själva tror inte på den sortens magi.

Men vad vill ni?

Vi provocerar; vi eldar på den revolutionära glöden och uppviglar folket till revolt på alla sätt vi kan. Folket har alltid varit ”redo” för frihet; de har bara saknat modet att kräva den.

Vi är övertygade om att nöden är och förblir den allt överskuggande faktorn i kampen för frihet och att därför hundratusentals män och kvinnor med tiden kommer att framträda på scenen som frihetskämpar utan att ha

hört vår uppmaning till vapen; och har avsikten att bygga – genom att träna de vi kan nå nu – slussar som mycket väl kan visa sig lämpliga att leda den sociala revolutionens naturliga lavaflöden in i praktiska kanaler.

Liksom vid varje tidigare stor omstörtning kommer folkets ”redo” att visa sig i all sin storslagenhet i konfliktens stund – inte före, inte efter.

Och då, som alltid, kommer det att bli tydligt att det inte är teoretikerna eller de ”upplysta” ängsligt trevande som kommer att förse det raserade samhället med en ny fast grund, utan de mirakulösa krafterna när de behövs. Praktiska barn av naturen som fram till dess har levt stilla och blygsamma liv kommer plötsligt att sträcka sig ut och ta steg som ingen filosof i hela världen nåsin kunde ha drömt om på hundra år. Hur redo vi är för frihet kommer sedan som vanligt att dokumenteras på det mest förbluffande sätt.

Det är därför ett stycke monstruös idioti från varje socialist att hävda att folket inte är ”redo” för frihet.

Varenda en som inte hör hemma bland exploatörerna klagar över att andra är mer privilegierade än de själva är. Det är överallt tydligt att folket är missnöjt med sin lott. Och om det ännu inte vet vad det ska ersätta det nuvarande systemet med, kommer de att upptäcka det i den stund något praktiskt kan göras åt detta; vilket är – omedelbart.

Det Anarkistiska Biblioteket

Johann Most
När är folket "redo" för frihet?
1884

Mottogs den 9 januari 2014 från <https://soversiva.wordpress.com/2011/08/21/nar-ar-folket-redo-for-frihet/>
Freiheit, 15 november 1884. Översatt från *Anarchy Archives*.

sv.theanarchistlibrary.org